

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَرْبَعُونَ اِيَةً فِيهِ مِنْ كُرْآنِ

به اسم الله رحمان رحيم

وَالطُّورِ ① وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ② فِي رَقٍّ مَنشُورٍ ③ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ④

وطور(شاهد است) * و کتاب مسطور * در ورق نشر شده * و بیت اعمار شده *

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ⑤ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑥ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑦

و سقف مرفوع * و بحر پر جوش^۱ * یقیناً عذاب رب توست واقع شدنی *

(۱) بحر پر جوش و خروش و متلاطم در تحت خود آتش فشان ها دارد. در قران چهارده قرن پیش از آتشفشان ها در بحر ذکر شده.

مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ^٨ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا^٩ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا^{١٠} ط

نیست از آن کدام دفاعی * یومیکه بجنبد سماء بجنبشش * و کند سیر کوها بمسیرش. *

قَوْلٍ يَوْمَ مِيدٍ لِلْبُكَدِيِّينَ^{١١} الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ^{١٢} م

افسوس آنروز بر تکذیب کنندگان * آنانکه بودند در شطی گوئی لعب کاران *

يَوْمَ يُدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً^{١٣} ط هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا

روزیکه میشوند رانده به آتش جهنم رانده * اینست آتشیکه شما بر آن

تَكْذِبُونَ^⑭ اَفْسَحُرْهُدَا اَمْرَانْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ^⑮ اِصْلُوْهَا فَاَصْبِرُوْا

میکردید تکذیب* آیا سحراست این یا شما ندارید بصیرت * شوید واصل آن خواه با صبر

اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سِوَا سِوَا عَلَیْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^⑯

یا بدون صبر، یکسان باشد بر شما. یقیناً می بینید جزاء آنچه شما میکردید عمل*

اِنَّ الْبَیِّتِیْنَ فِیْ جَنَّتِ وَنَعِیْمٍ^⑰ فَالْهَیْنِ بِمَا اٰتٰهُمُ رَبُّهُمْ وَا

یقیناً متقین در جنات و نعیم* شادمان بر آنچه داد آنها را رب آنها. و

وَقَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝^{١٨} كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ

وقایه کند آنها را رب آنها از عذاب جحیم * بخورید و بنوشید گوارا چونکه شما

تَعْمَلُونَ ۝^{١٩} مُتَكِينِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝^{٢٠}

میکردید عمل * تکیه زنان بر تختهای صف کشیده. و مزدوج کنیم آنها را با حور عین *

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

و کسان با ایمان را کنند متابعت فرزندان آنها در ایمان، کنیم ملحق با آنها فرزندان آنها را

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

و نكنیم ضایع از اعمال آنها کدام شیء. هر شخص از کسب خود میباشد مرهون*

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَالِكِهِمْ وَوَحْمِهِمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾ يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا

و امداد کنیم آنها را بامیوه ها و گوشت آنچه دارند اشتها* باهم میکشند آنجا جامی

لَا لَعُوفٍ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٣﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأْسًا وَسُوءٌ

بدون لغو آنجا و بی گناه* و کندطواف بر آنها غلمان آنها مثل باشند مروارید

مَكُونُونَ^{٢٤} وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ^{٢٥} قَالُوا إِنَّا كُنَّا

مکنون^١ * و شوند مقابل بعضی آنها بر بعضی کنند از هم سوال * گویند ما بودیم

قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ^{٢٦} فَمَنْ لَّهِ عَلَيْنَا وَوَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ^{٢٧}

از قبل راجع باهل خود نگران * کرد منت الله بر ما و قایه کرد مارا از عذاب سموم^٢ *

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ^{٢٨} فَذَكَرْنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ

یقیناً بودیم از قبل بدعا او. او هست البر الرحیم * بکن ذکر و نیستی بنعمت

(١) مکنون: چیزی قیمت بها که پوشیده و پنهان محافظه شده. (٢) سموم: باد سوزان.

رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ^ط ٣٩ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّي

رَبِّتِ كَدَامِ كَاهِنٍ وَ نَهْ مَجْنُونٍ. * يَا مَيَّكُونِي شَاعِرٌ اسْتِ، مَنْتَرِيْمِ بَرُوِي دِيكِرْ كُونِي

الْمُنُونِ^ط ٣٣ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ^ط ٣١ أَمْ تَأْمُرُهُمْ

زَمَانَه * بَكُو بَاشِيْدِ مَنْتَرٍ وَ مَنِمِ بَاشِمَا اَزِ مَنْتَرِيْنِ. * آيَا مَيَّكُنْدِ اْمِرِ بَرِآنَهَا

أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ^ج ٣٢ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ

اِحْلَامِ آنَهَا^١ بَرَايْنِ يَا هَسْتَنْدِ قَوْمِ طَغِيَانِكِرْ * يَا مَيَّكُونِي قَوْلِ خُوْدِ اَوْسْتِ. بَلَكِه

(١) احلام آنها: عقول، ذكاوت، ادراك، سنجش آنها.

لَا يُؤْمِنُونَ^ج فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ^ط إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ^ح أَمْ

ندارند ایمان * بیاورند حدیثی مثل آن اگر هستند صادقان. * آیا

خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ^ط أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ

خلق شدند از غیرهیچ شیئی، یا هستند خلق کنندگان * آیا خلق کردند سماوات

وَالْأَرْضِ^ج بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ^ط أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ

و زمین را. بلکه ندارند یقین * آیا نزد آنهاست خزائن رب تو یا هستند

الْمُصِيطِرُونَ^ط ٣٧ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ

ناظم امور * آیا دارند زینۀ که میکنند گوش با آن. پس بیارند گوشکی های خود را

بِسُلْطِنٍ مُّبِينٍ^ط ٣٨ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ^ط ٣٩ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا

با اسناد مبین * آیا برای او دختران و بشما پسران. * آیا میخواهی اجری

فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ^ط ٤٠ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ^ط ٤١

که هستند از غرامتش بثقلت. * آیا نزد آنهاست غیب که آنها مینویسند.*

أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۖ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ

آیا دارند اراده کیدی. مگر کسان کافر هستند بکید * آیا دارند

إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۖ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۖ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ

اله غیر الله. سبحان الله از آنچه میکنند شريك * و اگر ببینند پاره از

السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۖ ﴿٤٤﴾ فَذَرُهُمْ حَتَّىٰ يَلْقُوا يَوْمَهُمْ

سماء را بسقوط میگویند ابريست متراکم * بگذار آنها را تا شوند ملاقی بروز خود

الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ^{٤٥} يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ

که در آن شوند صاعقه زده * روزیکه نکند مفاد به آنها کید آنها چیزی و نه آنها

يُنصَرُونَ^{٤٦} وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

شوند نصرت * و یقیناً بکسانیکه ظلم کردند عذاب بیشتر از اینست و لاکن اکثرشان

لَا يَعْلَمُونَ^{٤٧} وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

ندارند علم * و صبر کن بحکم ربت یقیناً توئی بنظر ما و سبح کن بحمد رب خود

حِينَ تَقُومُوا^(۴۸) وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحُوهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ^(۴۹)

حینیکه میکنی قیام* و در شب بکن سبح اورا و در قفای ستارگان*